

при такова географско положение какъ да не е тоя градъ девствена крепость?

Човѣшкиятъ гений е преценилъ това мѣстоположение на Видинъ още преди много вѣкове. Само затуй е билъ заселенъ тоя градъ въ това страшно бластисто мѣсто. Нашитѣ дѣди презъ второто българско царство сж го наричали *Бдинъ*, защото той „бдѣлъ“ т. е. день и нощъ служилъ за будна стража на царството въ северозападната му покрайнина.

А не е само „бдѣлъ“ Видинъ, разбира се: той е билъ и тогава „твърдина“ т. е. не е можело да бжде превзетъ отъ неприятелитѣ, билъ е „твърдъ“.

И въ такава смисълъ Видинъ е паметникъ на човѣшкитѣ вражди и кръвопролития отъ незапомнени времена. Колко много хора ще да сж гинали предъ неговитѣ стени! Въ това отношение съ Видинската крепость може да се сравнятъ въ нашитѣ земи само Търново и Охридъ, които сж сжщо прочути градове — крепости.

Споредъ народа, самото днешно название на града произхождало пакъ отъ старовремскитѣ крепостни кули въ него. Тѣзи кули били изградени отъ нѣкоя си „баба Вида“. Така се и наричатъ тѣ сега: „Бабини Видини кули“. И ето това название ужъ е затвърдило лека-полека на града името Видинъ.

„Бабинитѣ Видини кули“ се издигатъ високо върху самия брѣгъ на Дунава до единъ жгълъ, кждето великата рѣка прави завой. Крепостъта гледа на североизтокъ изгубения въ зеленини румънски градецъ Калафатъ. И прави силно впечатление на европейцитѣ. Тѣзи кули напомнятъ класическа срѣдновѣковна цитадела. А тѣ нѣматъ видъ да сж отъ срѣднитѣ вѣкове! И наистина не сж. Презъ втората половина на 17 столѣтие австрийцитѣ сж победили